

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

จากการศึกษาทางระบบวิทยาพบว่า น้ำเป็นตัวกลางที่สำคัญในการนำเชื้อไวรัสมาสู่คน โดยเฉพาะในเชื้อไวรัส (Enteric viruses) ซึ่งเป็นไวรัสที่มักพบในน้ำที่ได้รับการปนเปื้อนด้วยลิ้งอับถ่ายของคนและสัตว์ เมื่อคนได้รับเชื้อไวรัสเข้าไปเพียงหนึ่งครั้งก็จะเกิดการติดเชื้อ อาจอาจจะเป็นเพียงหายใจ หรือ แสดงอาการของโรคน้ำ ดังนั้นในบางประเทศจึงได้มีการกำหนดมาตรฐานของไวรัสในน้ำชนิดต่างๆ ดังต่อไปนี้

ไวรัสโคโรนาไวรัส สามารถมีชีวิตอยู่ในน้ำได้นานกว่าพักเบคทีเรียที่ทำให้เกิดโรค (pathogenic bacteria) และสังกัดคลื่นสารฟ้า เชื้อ เช่น คลอรีน ได้นานกว่าแบคทีเรีย ดังนั้นจึงไม่สามารถจะใช้แบคทีเรียที่เป็นตัวบ่งชี้การปนเปื้อนของน้ำด้วยลิ้งอับถ่ายของคนและสัตว์ (faecal indicator bacteria) เป็นเครื่องบ่งบอกปริมาณไวรัสในน้ำได้ การเลือกใช้ไวรัสที่จะเป็นตัวบ่งชี้การปนเปื้อนของน้ำจึงเป็นสิ่งจำเป็น และไวรัสที่มีการนำเสนอกล้องไวรัสที่จะมีความหมายสุนในปัจจุบันคือ แบคทีโรฟาร์ (Bacteriophage)

โดยทั่วไปปริมาณความเสี่ยงของไวรัสในน้ำที่มีการปนเปื้อนมีจะค่า เนื่องจากไวรัส มีขนาดเล็กมาก และไวรัสจะเพิ่มจำนวนเพิ่มในเชื้อของลิ้งมีชีวิตเท่านั้น วิธีการตรวจหาไวรัส จึงต้องมีการทำให้ความเสี่ยงของปริมาณไวรัสสูงขึ้น (concentrate) ก่อนที่จะตรวจหาปริมาณไวรัส (assay) ซึ่งในปัจจุบันก็ยังไม่มีวิธีการตรวจหาไวรัสที่เป็นมาตรฐานแท้จริง เมื่อมีการเลือกใช้แบคทีโรฟาร์ เป็นตัวบ่งชี้การปนเปื้อนของน้ำด้วยลิ้งอับถ่ายของคนและสัตว์ จึงควรมีการศึกษาหาวิธีการที่สะดวกเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับว่าได้มาตรฐานในการตรวจหาปริมาณ แบคทีโรฟาร์ในน้ำ สำหรับใช้งานในห้องปฏิบัติการควบคุมคุณภาพน้ำโดยทั่วไป

ตารางที่ 1.1 มาตรฐานสำหรับไวรัสในน้ำเพื่อชีวินิค

ชนิดของน้ำ	ความเข้มข้นของไวรัส	หมายเหตุ
1. น้ำออกจากระบบบำบัด	1 พีเอฟซู ต่อน้ำ 10 ลักล่อน	มองว่าเป็นภัย
2. ล้าน้ำทึบน้ำด้วย		อาจใช้งาน
-ใช้ในการสัมภាតการ ผลิตล้าน้ำ	1 พีเอฟซู ต่อน้ำ 40 ลิตร	
ใช้เป็นบางส่วน	125 พีเอฟซู ต่อน้ำ 40 ลิตร	
-ใช้ในการผลิตประทาน	1 พีเอฟซู ต่อน้ำ 40 ลิตร	
3. น้ำที่น้ำกัดน้ำใช้โดยตรง	0 พีเอฟซู ต่อน้ำ 10 ลิตร	อาฟิกาได้
4. น้ำดื่ม	0 พีเอฟซู ต่อน้ำ 10 ลิตร	กลุ่มประเทศในยุโรป
5. น้ำออย	0 พีเอฟซู ต่อน้ำ 10 ลิตร	กลุ่มประเทศในยุโรป
6. มาตรฐานน้ำประปาของ WHO (World Health Organization)	0 พีเอฟซู ต่อน้ำ 10-1000 ลิตร	น้ำประปา
7. มาตรฐานน้ำดื่มน่อง USEPA	0 พีเอฟซู ต่อน้ำ 1 ลิตร	ประเมิน

ที่มา : Charles P.Gerba.(1987) และ Frederick W. Pontius (1993)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เปรียบเทียบความสามารถของสารชีล้างแอลกอฮอล์ชนิด ในการทำให้ไวรัสกระIVATE ตัวจากภาระเชื้อร้ายที่มีอยู่ในห้องน้ำเป็นกลุ่ม เพื่อให้ได้จำนวนไวรัสในการตรวจวัดใกล้เคียงกับความจริงมากที่สุด
2. เปรียบเทียบปริมาณไวรัสที่ได้จากการทำให้ความเร็วขึ้นของไวรัสสูงขึ้น เมื่อใช้วิธีการ และสารเคมีต่างกันในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำดูดดูด
3. เปรียบเทียบความสามารถของสารชีล้างแอลกอฮอล์ชนิด ในการทำให้ไวรัสลดลงจากแผ่นเชือกรอง
4. เปรียบเทียบความสามารถของสารชีล้างแอลกอฮอล์ชนิด ในการทำให้ไวรัสหลุดออกจากร่องน้ำดูดความชื้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ไวรัสที่เลือกใช้ในการวิจัย คือ โคลีฟาระดับเอชีซี Escherichia coli (E. coli) เป็นโฮสต์ (Host)
2. แผ่นเชือกรองที่ใช้ในการเพิ่มความเร็วขึ้นของโคลีฟาระดับเอชีซี เป็นแผ่นเชือกรองชั้งท่าตัวอย่างชุดที่สอง ขนาดกว้าง 0.45 ไมล์เมตร
3. ตัวอย่างน้ำความชื้นสังเคราะห์ที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด คือ
 - 3.1 ใช้ต้นคาวออลินเป็นตัวสร้างความชื้น
 - 3.2 ใช้เชื้อ E.coli ที่ผ่านการพัฒนาเชื้อแล้วเป็นตัวสร้างความชื้น